

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci

Dipl. práce: *Teologické souvislosti sakramentologie arla Rahnera s dokumenty II.vatikánského koncilu.*

Autor: *David Kašpárek*

Ved. Práce: *Mgr. Pavel Kolář, M.T.S.*

David Kašpárek si pro předloženou diplomovou práci zvolil nelehké téma. Nejen značná myšlenková náročnost teologického a filosofického myšlení Karl Rahnera, ale též charakter koncilních dokumentů (zejména konstitucí) vyžadují od každého, kdo se s nimi chce potýkat a vyrovnat, poměrně hlubokou erudici a schopnost systematického a abstraktního myšlení, které nejsou v možnostech téměř žádného studenta magisterského programu. Autor práce si této náročnosti tématu byl a je vědom, proto chápu jeho pokus přiblížit se zvolenému tématu jako pokus podstoupený nikoli akademikem, ale studentem teologie, který se chce sblížit se zvoleným tématem jako v církvi sloužící kněz se zájmem o prohloubení své katechetické a kazatelské služby ve své náboženské obci.

Pan Kašpárek svou práci rozčlenil do čtyř kapitol, k nimž je jako kapitola pátá přiřazen Závěr. V první kapitole, která je Úvodem, formuluje autor pracovní metodu a stručná zdůvodnění volby daného tématu. Jsou jimi nejen specifický charakter II. vat. koncilu v kontextu soudobé společnosti, ale též význam, který měl pro teologii jeho významných dokumentů právě Karl Rahner.

Druhá kapitola je věnována obecné charakteristice II. vat. koncilu, jeho specifických teologických a pastorálních důrazů. Autor se v ní zamýšlí rovněž nad mírou, v níž je možné spojovat Karl Rahnera s konkrétním zněním některých koncilních dokumentů. Dospívá k závěru, že jeho vliv je patrný spíše v jeho neúnavné práci a trpělivém diskutování daných koncilních témat při přípravě sněmovních dokumentů. Autor v této části práce vcelku dobře zpracoval literaturu, již použil.

Třetí kapitola, v níž se pan Kašpárek zabývá vlastní svátostnou teologií Karl Rahnera, respektive některými z jejích motivů (slovo a svátost, symbol, dialogičnost, komunikace, Ježíš Kristus jako „pra-svátost“ a církev jako „základní“ svátost apod.), již poněkud ztrácí dech. Je škoda, že i přes vědomí své nedostatečnosti nevěnoval více času systematictějšímu zpracování těchto motivů. Ve svém celku působí až příliš heslovitě a postrádám alespoň pokus o sevřenější rozpracování jejich vzájemných vztahů, jež jsou pouze naznačeny. Autor ale dobře postřehl význam, který Rahner přiřkl *symbolu* v kontextu své ontologie i sakramentologie, podobně i důraz, který kladl ve svém myšlení na koncept *komunikace a sebe-sdílení*. Podkapitola o „ekumenicitě“ je spíše autorovým volným přemítáním než textem založeným na textech Karl Rahnera.

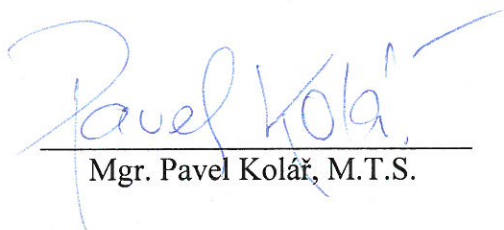
Mozaikovitost třetí kapitoly ovlivnila podobu kapitoly čtvrté, jež byla zamýšlena jako hledání souvislostí mezi vybranými koncilními dokumenty a svátostnou teologií Karl Rahnera. Bohužel je výsledkem záměru spíše volný proud autorových myšlenek a pouhý náčrt možných souvislostí (zejména v pojetí JK jako „ur-sakrament“ a církve jako základní svátosti) než jejich trpělivé hledání a zdůvodnění.

Závěr diplomové práce je pak velmi stručným shrnutím závěrů, k nimž autor svým spíše asociativním způsobem myšlení dospěl.

Autor hojně čerpal z elektronických dokumentů. Z Rahnerových prací zvolil ty, jež mu byly dostupné a jazykově přístupné. Některé prameny, které by Rahnerovu teologii začlenily do širšího kontextu dobové teologie, se rozhodl pominout.

Závěr: Autorem zvolené téma je velmi náročné na zpracování. Zejména ve 3. a 4. kapitole autor sklouzl k heslovitému a asociativnímu zpracování tématu, jež by si žádalo naopak zpracování koherentní a důsledné. Podařilo se mu však zachytit základní společné motivy Rahnerovy svátostné teologie a odpovídajících částí některých dokumentů II. vat. koncilu. Výsledná práce je tak na hraně přijatelnosti.

Doporučuji ohodnotit práci jako celkově „doubrou“ (tj. známka 3)

Mgr. Pavel Kolář, M.T.S.